

"חקלאות ישראל היא ספינת הדגל של הציונות"

הילה בן דוד

ישראל חוגגת בימים אלה 71 שנים לעצמאותה. הכניסה לעשור השמיני לקיום המדינה מבליטה את הצמיחה הכלכלית שלנו, הצלחה שאין דומה לה.

אף על פי כן מדגיש צבי אלון, מנכ"ל מועצת הצמחים, "הישגיה של חקלאות ישראל הם הם, ההוכחה הניצחת והמרשימה ביותר להיותה של מדינת ישראל אור לגויים!" בהפרכת המדבר, בפיזור האוכלוסין, בהישגי משק החלב, בפיתוח המרחב הכפרי על מאות מושבים וקיבוצים, בפיתוח "חקלאות הייטקיסטית", בניצול מים מושבים ומים מליחים, בייעול וחיסכון בהשקיה ועוד... ועוד... ועוד....

"ללא הגזמה", קשה למצוא על הגלובוס מדינה, מפותחת כמתפתחת, שחקלאותה לא מושפעת ממה שעשו ועושים חקלאי ישראל. וכל זאת ... בפחות ממאה שנות ציונות!!!" אומר בגאווה צבי אלון.

ש: כיצד אתה מאפיין את החקלאי הישראלי?

הכורח שלו לקיים את משפחתו מחקלאות, עם מעט מים, בתנאים קשים ומורכבים: אקלימית, כלכלית, אגרוטכנית, וגיאופוליטית, עיצב יצרן ערני, חושב, חרוץ, יצירתי, חדשן, בעל תעוזה, מקצוען ומיומן.

ממש תוצר של "ברירה טבעית" כפי שקורה בטבע למרבית הצמחים ובעלי החיים – רק הטובים ביותר שורדים!!

אלה הם המאפיינים של כ-10,000 החקלאים שנותרו פעילים כיום בישראל.

ש: ובהיבט רחב יותר?

חקלאים אלו מייצרים עתה תפוקה כמו 50,000 חקלאים שפעלו לפני

50 שנה! מקצוענים אלה משתמשים בכ-500 מיליון מ"ק מים שפירים בלבד (ועוד 400 מיליון מ"ק מים מושבים) במקום ב-1.2 מיליארד מ"ק מים שפירים שהיו זמינים לחקלאות לפני 50 שנה ואינם עוד....

היקף הייצור החקלאי השנתי הוא כ-30 מיליארד ש"ח, למרות שמספר החקלאים בארץ הולך ומצטמצם. יתר על כן, גיוון המוצרים ממשיך להתרחב ואיכותם נשמרת ברמה גבוהה.

ש: מה עיקר תרומתה של מועצת הצמחים?

"למועצת הצמחים תפקיד מכריע בהישגיה המקצועיים של החקלאות, על ארבעת ענפיה: ירקות, פירות, הדרים וזיתי שמן. המועצה פועלת בתחומים שהחקלאי הבודד לא אמור ולא יכול לבצע בעצמו. מועצת הצמחים מהווה אכסניה מקצועית-ציבורית לכולם, מגדלים, מדענים ומדריכים, המחליטים במשותף על צרכי השעה, הפעילויות הדרושות ותקציבן. מו"פ חקלאי, מידע

ועדכונים מקצועיים למגדלים, ייזום ושילוב טכנולוגיות מתקדמות, טיפול בהדברת מחלות ומזיקים, פיתוח ואקלום פירות וירקות חדשים, ביטוח נזקי טבע, בקרת איכות, הלוואות להון חוזר ולהשקעות, תאום שיווק שהחוק מתיר למועצה, הרחבת הביקוש בארץ ובחו"ל – כל אלה, ופעילויות רבות נוספות, לא יכולים המגדלים לעשות כבודדים".

"חשוב לציין", ממשיך אלון, "כי כל מוסדות המועצה ושולחנות המגדלים מאוישים ע"י חקלאים שציבור המגדלים בחר בהם, הם שמחליטים על הפעילויות שיבוצעו ועל התקציב של כל פרי וירק. לרבות חלוקת ההוצאות ותעדוף ההשקעות. מועצת הצמחים היא הכתובת היחידה לעשייה קריטית זו, ולכן תרומתה חשובה ומרכזית".

ש: מה מטריד אותך במדיניות החקלאית?

ראשית, אנו גאים שביצועינו המרשימים הם למרות העובדה שהתמיכה הממשלתית בחקלאי ישראל נמוכה מהממוצע של מדינות ה-OECD. נוכח המטלות הלאומיות והבטחוניות שממלאים חקלאי ישראל, ניתן היה לצפות שבישראל התמיכה תהייה גבוהה יותר ולא להיפך.

אשר למדיניות, כמו כל חקלאי העולם, גם חקלאינו מתמודדים עם איתני הטבע למיניהם.

חוסר הוודאות, בו פועלים החקלאים והפתעות הטבע שמהתלות בהם בו ובמועדי השיווק מכבידים ביותר.

לא אחת קרה שהירקות שתוכננו לעלות על שולחן ליל הסדר, הבשילו 10 ימים לפני החג ונרקבו בשדות "תודות" למספר ימי חמסין בלתי צפויים.

לכן דרושה "מדיניות חקלאית" תומכת, ארוכת טווח ואחראית שתגביר את הוודאות לחקלאי מול איתני הטבע.

לצערנו המציאות שהשתרשה בישראל, בה משנים חדשים לבקרים את המדיניות בחקלאות ללא תוכנית חומש או עשור, היא חמורה וקטלנית!

היא מוסיפה נזקי אדם על נזקי הטבע!

להפתיע את הרפתנים אחת לכמה שנים במתווה חדש, או את מגדלי הירקות והפירות, בצמצום מכסת המים וייקורם, במפתח השקעות חדש, הקצאת עובדים זרים כל שנתיים, תנאי יבוא פרוע מתחרה – זו "מדיניות" הרסנית!

כל אלה הם עקרונות שחייבים להיות ארוכי טווח, ללא שינוי קל שבקלים לפחות ל-10 שנים! (פרט לשינויים לטובה... שיתקבלו בכל עת). ■

יש להחזיר את החקלאות למקומה ההיסטורי, ההתיישבותי והציוני הנכון. ישראל חייבת לתמוך יותר בחקלאיה ולהציב את החקלאות גבוה בסדר העדיפויות הלאומי והממשלתי